

- 2 Pater filias etiam divites tenetur dotare.
- 3 Accollans in se debitum efficitur principalis debitor.
- 4 Argumentum de alimentis ad dotem, concludit tantum affirmativè.
- 5 Legitima filiis etiam ditissimis debetur.
- 6 Transactionem impugnans accepta restituere tenetur.
- 7 Solemnitates in contractu utili non requiruntur.
- 8 Minor si factus major tacuit per quinquennium, & fecit actus positivos, censetur ratificasse contractum in minore etate contractum.

Alexander Gallus possessor honorum primogenituræ per bo. me. Cardinalem Gallum institutæ, præveniendò eorum restitutionem, inter cœtera ab Equite Bernardino ejus filio renunciario stipulatus fuit dotationem filiarum, & fororum respectivè; cujus obligationis vigore agente Augustino altero renunciantis filio, & renunciarii fratre fuit hodie, utraque parte audita, resolutum Equitem Bernardinum teneri dotare forores de proprio; quia licet bona, de quibus dicebatur, huic oneri non sint obnoxia, * ex quo dispositio *Auth. res quæ C. comm. de legat.* non habet locum in fideicommissio transversali, *Hond. conf. 76, n. 12, lib. 1.* cum aliis congestis in Romana hereditatis 14. Decemb. 1646, coram bo. me. Arguelles, clara tamen viget in præsentii ipsius Bernardini obligatio, qui, ob præventivam eorundem bonorum restitutionem, intuitu commodi; ex eis medio tempore percipiendi, Patri, * ita stipulanti, forores dotare promisit, ex quo propterea, onus huic inhærens dotandi filias etiam divites, & aliunde habentes, per text. in l. fin. C. de dot. promiss. & ibi Bald. n. 2, in fin. Soc. sen. in l. 1. n. 47, ff. sol. matrim. & conf. 100, n. 1, cum seqq. lib. 3. Alex. conf. 7, lib. 2, conf. 169, lib. 7. Curt. sen. conf. 27, n. 35. Menoch. conf. 8, n. 7. Gratian. discept. 259, n. 5. Coccin. decif. 143, n. 9. translatum fuit in Bernardinum onerum patris, * & in specie hujus, accollatarium Rot. post Cenc. de censib. decif. 547. n. 1, & in Leodini pecuniaria 28. Junii 1647. coram R. P. D. meo Bichio.

Non obstat, quod Rota coram Rever. D. meo Decano alias firmaverit alimenta in hac eadem renunciatione promissa censi debita officio Judicis, non jure actionis. Quia argumentum * de alimentis ad dotem concludit tantum affirmativè, non autem negativè; quamvis enim pater filiam divitem alere non teneatur, l. si quis à liberis, §. sed si filius, ff. de liber. agnosc. eam tamen dotare debet d. l. fin. C. de dot. promiss. & ita in terminis objecto respondent Alex. in l. 1, n. 12, ibique Bolognet. n. 94, ff. sol. matrim. Jo. Corraf. in l. qui liberis n. 96. in fin. ff. de ritu nupt. idem Alex. dict. conf. 7, n. 11, lib. 2. Bardell. conf. 184, n. 25. Tiraq. de primog. q. 62, n. 14, vers. denique, Bæza de non melior. filiab. c. 8, n. 34. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 12, tit. 16, n. 16, ubi diversitatis rationem assignant, quia dos succedit loco legitime, non autem alimenta, legitima verò filiis * etiam ditissimis debetur, ut ad propositum arguunt, Ripa in d. l. 1, n. 54. ibique Bolognet. n. 95, Socc. jun. 163, ff. sol. matrim. Menoch. d. conf. 8, n. 8.

Minus obstat quod obligatio ejusdem Bernardini sit desinita solemnitatibus Statuti Urbis, & Constitutionis Marchiæ. Omisso enim quòd ille de hujusmodi solemnium defectu * dare non potest ad effectum, de quo agitur, nisi restitutus fructibus 18, & amplius annorum ex causa hujus transactionis perceptis ad text. in l. si diversa, Cod. de

transact. cessare videtur objectum, quia cum ex tali contractu cum ejus patre gesto Bernardinus fuerit factus locupletior, * nullæ erant necessariae solemnitates, l. cum hi §. eam ff. de transac. l. si pupillorum, §. si obligaverit, ff. de rebus eor. l. si prædium, §. emptor. C. de prædiis minor. Bald. in l. neque, C. de contrah. & committ. stipul. Rot. cor. san. mem. Greg. decif. 31, n. 9, & in recen. decif. 545, n. 4, part. 1, decif. 47, part. 2, dec. 51, utrobique n. 3, p. 6, quinimò cum ille factus major eundem contractum approbaverit nedum per diuturnam patientiam, + sed etiam per plurimos actus positivos per Informantes recensitos non potest modo eum impugnare Abbas conf. 11, n. 19. Rot. decif. 81, nu. 6, & seqq. p. 6. recent. in Bononien. indemnitate 22. Maii prox. prat. §. fin. coram me.

Et ita conclusum fuit Equitem Bernardinum teneri dotare forores de proprio, ad quam autem summam, fuit dictum, quod particulariter videatur.

DECISIO LXVII.

R. P. D. BICHIO.

Romana Hereditatis de Gratianis.

Luna 27. Junii 1651.

SUMMARIUM.

- 1 Litigiosa res alienari non possunt, limitata ut n. 2, & 3, sed contra n. 4, 5, & 6, res alienatæ à tertio revocantur sine novo processu, prævia tamen illius citatione n. 15.
- 7 Duran. decif. 281, declaratur.
- 8 Dotis favor non operatur, nisi quatenus utilitas, vel necessitas exposcit ex causa fideicommissi bona alienantur non extantibus liberis, n. 9.
- 10 Determinatio eadem ob diversitatem rationis equaliter non determinat, & n. 11.
- 12 Loquutio legis indistincta restringitur ad terminos rationis in ea contemplatæ.
- 13 Auth. res quæ C. commun. de legat. ratio fuit utilitas.
- 14 Mater ad dotandam filiam patruo est magis obligata.
- 16 Litigiosi vitium non impedit alienationem ex causa necessaria factam.
- 17 Litigiosa rei alienatio prohibetur ratione fraudis, & ne sententia evadat elusoria.

Aperitissima est prohibitio legis ne res litigiosa alienetur, & alioquin litigiosi vitium transeat in singularem + successorem, ut habetur in l. fin. Cod. litigios. ibique notant Doctores omnes, Grat. discept. 502, per tot. ubi signanter n. 37. infert posse idè executionem fieri recta via contra tertium possessorem à Ponte consil. 101, n. 5, lib. 2. Trentacinq. conf. 1, n. 88, lib. 2, alique à Moderno Panormitano in consuetud. Panormi cap. 22, n. 27, & à Moderno Forolivienf. de pignor. lib. 1. quæst. 18, n. 24.

Limitationi autem desumptæ ex ultima parte d. l. final. favore dotis, ibi, exceptis hujus sanctionis dispositione iis qui vel dotis nomine, &c. quam locum habere, sive agatur de dote restituenda, sive constituenda, tradit post alios Salon. de Pace consil. 35, num. 4, duas informantes pro Francisco Gratiano actore objecerunt fallentias. Alteram quando alienans habebat alia bona, + ex quibus dotem solvere posset, ut videtur sensisse Sicard. in ead. l. fin. sub num. 21, ibi fortassis non habet ita multa alia bona vel non habet alia, Cod. litigios. Cephal. consil. 64, numero 10, & seqq. ubi dicit

dicit rationem, quia ratio publicæ utilitatis vel necessitatis, cui dicta limitatio innuitur, non militat nisi in necessitate præcisâ; unde nec sufficit causativa ex text. in l. alienationes ff. famil. ercisc. l. post princip. ff. fund. dotal.

Alteram quando non agitur de bonis ejus qui dotare tenebatur, vel à quibus alias dos extrahi deberet, nam favor publicæ utilitatis ab Imperatore spectatus, applicari solum potest in bonis debitoris, non autem tertii, + contra quæ nulla potest actio, neque in subsidium competere, & nusquam à lege indultum dotibus reperitur, quòd solvi possint de bonis alienis in præjudicium veri Domini, ut per Bald. Novell. de dot. part. 11. privileg. 1. n. 23. inter tract. divers. tom. 9. fol. 259.

Adversus primam fallentiam ex adverso afferre batur decifio Rot. 281. coram bon. mem. Urgellenf. ubi sub nu. 9. reprobatâ opinione Ceph. loc. supra allegato, utpote nullo fundamento mixa, * firmatur præfatam limitationem l. final. ad dotis favorem procedere quamvis alia bona suppetant, nam lex indistinctè loquitur, & sicut absurdum esset dicere legatum rei litigiosæ, quod pariter in eadem limitatione comprehenditur, ibi, vel per legati, &c. non valere, si adsint alia bona Testatoris, ita idem asserere de alienatione ex causa dotis cujus favor sub eadem legis determinatione comprehenditur ad text. in l. jam hoc jure, ff. vulg. & pupill. Imò favore legati est major, cum Reipublicæ interfit solvi dotes, & mulieres facilius nubere l. 1. ff. sol. matrim. & in his terminis Natt. conf. 401. num. 1.

Secunda pariter fallentia impugnabatur, quia exceptio alienationis ex causa dotis + quam Imperator in d. l. fin. adjecit, post generalem prohibitionem alienationis rei litigiosæ, intelligenda est secundum ipsius prohibitionis, ac regulæ latitudinem l. sed an ultro ff. neg. gest. Becc. conf. 153, n. 11. Cyriac. controver. 207. n. 21. Surd. dec. 124, n. 13, & sic de bonis solutioni dotis non obnoxii, & quorum dominium non spectaret ad debitorem alienantem, sed ab alio fuisset in Judicium deductam, in quibus jure cadit vitium litigiosi Auth. litigiosa Cod. litigios. Compostell. in cap. cum M. Ferrarien. n. 20. de Constit. Rot. decif. 173, n. 5. & seqq. part. 7. recent. cum aliis allegatis ab Add. ad Buratt. decif. 927, n. 24, & in terminis ad effectum ne possint alienari Capyc. Laro, decif. 170. n. 69. lib. 2. Ultra quod in casu nostro, è bonis alienatis, quamvis provenienti. à patruo, dos extrahi poterat, quia etiam patruus * dotare neptem tenetur, bonis ascendentium non extantibus, Rot. decif. 30. n. 8. p. 7. quorum non existentia probanda non est à possessore Rot. coram Mart. Andrea decif. 8. n. 5. & seqq. cum aliis allegatis in Ausimana fideicommissi 31. Januarii 1642. §. & ratio est coram Reverend. D. meo Decano.

Verùm replicando ad primum objectum, animadvertentur Domini in casu decif. 281. bon. mem. Urgellen. non constituisse quod alia bona non litigiosa, debitor dotis possideret, quodque idem Urgellen. n. 8. & 9. ex abundantanti, + & forsitan non ex mente Dominorum subdidit attendendum non esse, ut dixit Rot. decif. 97. nu. 78. p. 3. recent. quia patitur maximam difficultatem, cum favor dotis * ab Imperatore contemplatus ob necessitatem vel utilitatem Reipublicæ, operari non debeat, nisi quatenus exposcit eadem utilitas vel necessitas l. & si sine §. 1. ff. minor. Ias. in l. creditor n. 3. in 3. limit. ff. si cert. pet. Dec. conf. 403. n. 18.

Decisiones ad Tract. de Alim.

& 21. Decian. conf. 20. n. 89. lib. 5. Surd. de aliment. tit. 9. q. 32, n. 27. Giurb. ad consuetud. Mess. c. 14. gl. 6. n. 3. Maltrill. in terminis d. l. fin. decif. 308. sub n. 4. ibi pro parva dote &c. undè exceptio dotis adjecta in d. l. fin. post generalem prohibitionem alienationis rei litigiosæ, intelligenda est quatenus alia bona non adsint, ut de permissione alienationis * ex causa dotis adjecta ab homine, 9 postquam generaliter alienationem prohibuerat, tradit Castr. conf. 64. n. 4. lib. 2. Alex. Trentacinq. conf. 12. nu. 16. lib. 1. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 2. Fufar. conf. 135. n. 4. conf. 151. n. 10. & 11. & de substit. quæst. 531. n. 129. Add. ad san. mem. Greg. XV. decif. 543. n. 5. ubi allegat concord.

Neque urget simile de legato contextualiter in d. l. fin. exceptuato, quia ratio subsidii illi applicabilis non est, + cum semper supponat alia bona existere penes hæredem, cui alias competeret ex ipso legato detractio falcidiæ §. 1. & tot. tit. Instit. de leg. falcid. l. 1. & seqq. ff. ad leg. falcid. & stante diversitate rationis inter legatum, & dotem non intrat regula pariformis determinationis * utriusque determinabilis, Diaz. de reg. jur. 11 reg. 188. limit. 1. & inter regulas jur. divers. to. 1. lib. 4. fol. 320. col. 2. vers. secundo quando esset Rimin. jun. conf. 50. num. 23. Fufar. conf. 184. sub num. 58.

Minus obstat quod d. lex fin. indistinctè loquatur de dote, & de bonis litigiosis quæ propriè dicuntur, ubi alterius dominium est in judicium deductum, quia adhuc restringenda est, + quoad fieri potest ad terminos rationis à legislatore contemplatæ, ejusdemque legislatoris mentem l. sci-re §. aliud versic. sed & si ff. excus. tutor. l. milites agrum ff. re milit. Feder. de Sen. consil. 4. n. 7. Oldr. consil. 9. num. 3. qui non præsumitur voluisse præjudicare dominio tertii l. nec avus Cod. emancip. liber. Liparol. in cap. 1. n. 5. de Vassall. decrep. etat. Card. Zabarell. consil. 35. nu. 7. ubi quod non præsumitur, quod lex velit uni favore cum læsione alterius, alique allegari à Morder. Neapolitano contr. jur. lib. 1. controver. 2. sub n. 23. Non obstante favore dotis, * & utilitate publica exinde resultante, sicut in simili utilitas hujusmodi quæ fuit ratio motiva, Auth. res quæ Cod. comm. de legat. ut advertit Rovit. conf. 54. nu. 16. lib. 1. non efficit quod pro dote alienari possint bona ejus qui dotare non tenebatur Bart. in d. l. auth. res quæ num. 3. Ias. ibid. n. 32. versic. 2. limita Alex. Trentacinq. consil. 35. n. 27. lib. 1. & consil. 1. sub nu. 91. versic. atque tenetur de feudo lib. 2. Marefc. var. r. sol. lib. 2. cap. 69. n. 20. Et gratis dicitur ex his bonis provenientibus à patruo dotem in subsidium solvi potuisse; Cum imò adessent bona hæreditaria patris, * ac etiam matris ad dotandam filiam obligatæ magis quam patruus Molin. de primogen. lib. 2. cap. 15. num. 68. Gomez. in l. 40. Tauri sub num. 87. versic. tertio notabiliter Rot. in Romana Pecuniaria de Querris 26. Junii 1644. coram clar. mem. Coccino.

Igitur ex utraque fallentia simul junctâ Franciscus prosequendo Judicium immissionis intentatum contra Lælium ad bona quæ nusquam fuerunt in dominio ipsius Lælii debitoris dotis, sed Octavii, patris Francisci, potest mandatum de immittendo in eo judicio obtentum exequi contra Attavantem, in quem, lite pendente, Lælius dicta bona alienavit, quo magis Attavante citato, * quod & admittit ex adverso allegata decifio Urgellen. 281. nu. 3. ibi, ea non citata,

Et sine novo processu, hoc est, non probato aliorum bonorum defectu, actoris dominio, quodque alienatio facta fuerit lite pendente, in quibus consistit novus processus faciendus in prosecutione Judicii executivi, contra tertium possessorem rei litigiosæ, Gabr. conf. 31. n. 20. lib. 2. Menoch. conf. 319. n. 12. & 13. Honded. conf. 20. n. 48. & seqq. lib. 1. Grat. discept. 502. n. 35. facilius si vera esset opinio Joan. Francisci à Ponte conf. 101. sub n. 7. lib. 2. ubi ait quod exceptuatio dotis in d. l. fin. Cod. litigios, si recte advertatur non prodest, nisi ad effectum evitandi poenas in eadem leg. comminatas contra alienantem rem litigiosam, non autem evadendi vitium litigiosi quin transeat in acquirentem, * de quo tamen dubitari contingit per ea quæ tradit Natt. conf. 401. n. 5. Cantar. decis. 35. n. 11. firmantes, vitium litigiosi non obflare quando alienatio fit ex causa necessaria, ideoque contra acquirentem agendum esse via ordinaria, & magis in terminis Mastril. decis. 308. n. 3. ait. sustineri alienationem lite pendente factam ex causa dotis, quia in dote non datur vitium litigiosi.

Gratis tandem dicitur Franciscum non habere de quo conqueratur, ex quo ab Atavante in actu acquisitionis, domus de qua agitur, dimissa fuit alia domus ad Babuinum, super qua ipse Franciscus immisionem obtinuit, & possessionem adeptus fuit, quia immissio ei concessa fuit, & possessio acquisita super sola medietate ad Octavium ejus patruum spectante ut in Summ. Atavanti num. 4.

Quapropter omisso fundamento fraudis, & simulationis, quæ ex noviter deductis sublata videbatur, DD. utraque parte informante, steterunt in decisis ex capite litigiosi, quod suffragatur etiam semota fraude, * quia ut ponderat Capyc. Latro decis. 170. n. 70. lib. 2. alienatio rei litigiosæ, non solum est prohibita ratione fraudis, sed ne effectus rei Judicaturæ, & sententia reddatur elusoria, neve deterior efficiatur conditio litigantis.

DECISIO LXVIII.

R. P. D. CELSO.

Bononien. Fideicommissi.

Mercurii 28. Junii 1651.

SUMMARIUM.

- 1 Immissio tam propter obitum, quam contraventionem hæredis gravati; fideicommissario conceditur, & num. 11.
- 2 Descendentium deficientia justificatur dum non constat aliquem natum.
- 3 Hæres gravatus fideicommissum agnitum alteri cedit.
- 4 Alienata contra prohibitionem testatoris à vocato revocari possunt.
- 5 Transactio vocatis ad fideicommissum non præjudicat. Ex pacto resolvitur, n. 6.
- 7 Trebellianica prohiberi potest, etiam filiis primi gradus.
- 8 Legitima compensatur: cum usufructus spectat ad cessionarium, num. 9.
- 10 Identitas probatur ex Inventario.

Super dubio per me proposito, an Pompeo Bolognetto sit danda immissio, Domini affirmativè responderunt, quia literalis est illius vocatio, tam in casu obitus Vincentii sine filiis, quam etiam alienationis. Unde cum ex utroque capite purificata fuerit conditio, * meritò immissio concedi debet, ut firmavit Rota in recent. dec. 244. n. 1. p. 7. in Romana fideicommissi 8. Junii 1648. coram bon. mem. Arguelles, & in Ravennaten. bonar. 6. Novembris ejusdem anni coram R. D. meo Decano, cum aliis per Argel. de acquir. poss. quest. 8. art. 14. num. 328. & seq.

Etenim deficientia Descendentium Vincentii, remanet sufficienter justificata, * dum ex adverso non probatur illos aliquando natos fuisse, ut probat text. in l. ex facto 17. §. si quis autem, ibique Castr. n. 2. ff. ad S. C. Trebell. Aldob. conf. 80. n. 4. & seq. lib. 1. Surd. conf. 92. n. 16. Covar. var. resol. lib. 2. c. 6. sub n. 6. vers. quasi non probato, Rota coram Duran. dec. 301. n. 5. in Auximana Prædii 15. Maii 1645. coram R. D. meo Dunozetto, & in Bononien. fideicommissi seu Domus 10. Decembris 1646. coram R. P. D. meo Bichio.

Ipse verò Vincentius, cum Jura sua Pompeo cesserit, habetur ad hunc effectum, * ac si naturaliter decessisset l. 2. §. si quid duplici ff. de hæred. vel act. vend. non enim prohibetur hæres gravatus, fideicommissum jam agnitum alteri vocato cedere, ex notatis per Peregr. de fideic. a. 2. n. 52. in fin. & a. 31. n. 27. & 34. Fular. de substit. quest. 524. nu. 5. Gabr. consil. 121. nu. 49. lib. 1. Surd. d. conf. 92. num. 4.

Ex capite etiam alienationis purificata fuit vocatio Pompei, quia archissima est prohibitio illius facta à Prospero Testatore, & ideo cum Vincentius hæres institutus primo, & postea Ludovicus ab eo causam habens, bona ejusdem fideicommissi alienaverint * in extraneos, hujusmodi prohibitio alienationes nullas ab initio, & aperuit jus revocandi alienata eidem Pompeo, cujus favore illa emanavit, ut sunt text. expressi in l. filiusfamilias 117. §. cum Pater ff. de leg. 1. l. unum ex familia 69. §. sed si uno l. peto 71. §. Fratre, & l. cum Pater 79. §. libertis de leg. 2. Soccin. sen. conf. 43. sub n. 9. lib. 4. Barfatt. conf. 3. n. 6. lib. 1. Ruin. conf. 23. n. 13. lib. 5. Surd. consil. 116. n. 17. Gabr. consil. 140. n. 8. lib. 1. Peregr. de fideicommiss. art. 14. n. 8. & art. 40. n. 17. & late firmatum fuit in Tuderina fideicommissi 3. Julii 1606. coram Manzanedo, & in recent. decis. 73. n. 1. & seqq. p. 1. & dec. 147. n. 2. p. 5. & in Mediolamen. bonorum 26. Junii 1647. coram R. P. D. meo Bichio, & 31. Maii 1649. coram R. P. D. meo Corrado.

Nec alienatio sustineri valet, ex eo quod dicta bona liberè pervenerint in Angelam Testatoris fororem vigore transactionis inita inter ipsam, & præfatam Vincentium. Tum quia talis transactio, * non nocet successoribus in fideicommissio quo minus possint immisionem petere ad bona, quæ hæres gravatus penes tertios transigendo misit juxta text. in l. fin. §. sed quia, & seq. C. cum deleg. Peregr. de fideic. art. 52. n. 81. & seqq. Menoch. conf. 599. à n. 3. Et pluribus firmatum fuit in Bononien. fideicommissi de Blanchis 20. Aprilis 1646. coram Reverendiss. P. D. meo Royas.

Tum etiam, quia illa resoluta fuit ex speciali pacto ibidem appposito, quod bona redire debeant ad Vincentium institutum quatenus Angela, & Ludovicus decederent sine filiis, nam eo ipso, quod apparet hunc casum evenisse, prout etiam de jure præsumitur ex supra deductis, transactio, * & renunciatio remansit inefficax, perinde ac si nunquam celebrata fuisset Caputaq. decis. 315. versic. Et quia transactio part. 3. Penia

Penia decis. 214. n. 2. & fuit dictum in Viterbien. Castrorum coram bon. men. Coccino decis. 194. nu. 101. & 102. p. 5. recent.

Immissio verò impediri non potest prætextu assertarum detractionum, quia Trebellianica reperitur expressè prohibita, * prout prohiberi posse etiam filiis primi gradus not. Jas. in l. Macellus, num. 38. ff. ad Trebell. Rip. in l. nemo potest nu. 42. de leg. 1. & est communis opinio, quam servat Rota, ut coram Gregor. decis. 421. nu. 10. ibique Adden. nu. 16. Cafenaten. bonorum 27. Martii 1648. coram R. P. D. meo Peutingero, & in Fanen. bonorum 19. Junii ejusdem anni coram bon. mem. Arguelles, & novissimè firmatum fuit in Bituntina fideicommissi 23. præsentis mensis coram Reverend. P. D. meo Albergato.

Et legitima prætenfa ex persona Elisabethæ matris Testatoris fuit consumpta per usumfructum eidem relicto, + cum quo compensari debuit juxta præceptum ejusdem Testatoris ab ipsa acceptatum, etiam faciendo æstimationem, juxta text. in l. hæreditatum, ff. ad l. falcid. ut bene per Jason. in auth. in novissima n. 45. Cod. de inoff. testam. Marefcott. var. resol. lib. 2. cap. 86. nu. 19. ad fin. Gratian. cap. 983. nu. 8. & duobus seqq. Surd. consil. 388. nu. 17. & per tot. lib. 3. Rot. coram Seraphin. decis. 1365. n. 6. & seqq. & coram san. mem. Gregorio decis. 186. n. 3. ad fin. in Civitatis Castelli supplementi legitime 11. Martii 1618. coram Manzanedo, & in recent. decis. 291. num. 5. & 6. p. 7.

Et tamen dicta legitima, uti debita Vincentio, qui cessit, & renunciavit ad favorem Pompei, + ad eundem spectaret, & non ad alios l. si à Creditore Cod. de act. & oblig. Surd. consil. 22. num. 16. Rota in Romana fideicommissi de Incoronatis 22. Maii 1643. coram Reverendissimo Domino meo Dunozetto Decano, & firmatum fuit in Bononien. fideicommissi 5. Decembris 1650. & 16. Junii 1651. coram me.

Identitas bonorum satis probata remanet ex Inventario de ordine Testatoris facto, + quod bene probat contra conscientem, & habentes ab eo causam, Peregrin. de fideicommissi. art. 44. n. 2. Rota coram Cavaler. decis. 578. num. 5. & in recent. decis. 96. n. 2. & 3. part. 7. cum aliis in Melevisana fideicommissi 20. Junii 1650. coram Reverendissimo Præsede Domino meo Orthobono.

Unde cum ex prædictis constet de fideicommissio de illius purificatione ad favorem Pompei, + necnon de identitate bonorum, resolutum fuit immisionem esse concedendam, sive ex remedio l. final. Cod. de edict. Div. Adr. tollen. sive ex Salviano juxta not. per Gabr. consil. 44. nu. 6. lib. 2. & in terminis de immissione petita ob alienationes factas contra prohibitionem Testatoris, firmavit Rota coram Cavaler. decis. 201. nu. 4. & in Bononien. fideicommissi de Manzolis 1. Decembris 1625. coram Pirovano, in Bononien. fideicommissi de Bianchis 20. Aprilis, & 14. Decembris 1646. coram R. P. D. meo Royas, & in Spolejana fideicommissi 27. Martii 1648. coram R. P. D. meo Bichio.

Et ita altera tantum, &c.

DECISIO LXIX.

R. P. D. BICHIO.

Romana Devolutionis Domus.

Lunæ 4. Decembris 1651.

SUMMARIUM.

- 1 Hæredum, & successorum appellatione in concessione bonorum Ecclesiæ, non veniunt extranei.
- 2 Clausula, ad habendum, efficit emphyteusim hæreditariam, & transitoriam ad extraneos. Fallit subsequeute alienationis prohibitione, num. 6.
- 3 Clausula, in perpetuum, efficit emphyteusim transitoriam ad extraneos. Amplia, stantibus conjecturis, de quibus num. 4.
- 5 Laudemii obligatio arguit emphyteusim transitoriam ad extraneos, à quibus solummodo exigitur. Solutio est consecutiva ad assensum, num. 9. Præstatio à solo Emphyteuta debetur, num. 24.
- 7 Prohibitio alienandi per duas negativas inducta, importat alienandi promissionem, cum assensu Domini. Prævalet in emphyteusi conjecturis arguentibus facultatem transitus ad extraneos, num. 12.
- 8 Negativa adjecta subsequeute dispositioni, eam qualificat, non præcedentem, de qua fuit facta mentio absque doctrina negativa.
- 10 Assensum Dominus non tenetur præstare, quando prohibitio alienationis est concepta negative.
- 11 Dispositio unica sub duplici conditione, altera negativa, affirmativa altera, si concipiatur utraque sustinetur, & purificanda.
- 13 Canon an correspondeat fructibus, attenditur tempus novæ investituræ, quando per viam renunciationis non processit.
- 14 Canonis coequalitas non efficit emphyteusim hæreditariam, si aliunde appareat pactio nata, vel mixta. Receptio per 30. annos inducit approbationem institutionis in emphyteusi de hospitali prohibito succedere, nu. 26.
- 16 Emphyteusi finita per deficientiam personarum vocatarum, si debet redire ex pacto cum melioramentis consensui ejusdem emphyteusis imputandum. Recursu ob non solutos canones, vel non renovatam investituram, melioramenta Domino cedunt, num. 18.
- 17 Affrancandi pactum facultativum, ante effectuationem nihil operatur ad effectum, ut emphyteusis Ecclesiæ in extraneos transeat.
- 19 Caducitate declarata, si Emphyteuta concedatur investitura, dicitur nova. Amplia ut num. 20.
- 21 Mens concedentis etiam ex verbis postea prolatis elicitur in materia emphyteusis attenditur.
- 22 Observantia arguit non fuisse in concessione emphyteusis extraneos comprehensos, quando mediante novâ Investiturâ non autem per renunciationem fuerunt admitti.